

Posudek na diplomovou práci Evy Fejerové

Jak se stát opravdovým Italem? Úsilí potomků imigrantů o změnu italského zákona o občanství

Předložená diplomová práce Evy Fejerové se věnuje otázkám přístupu k občanství v Itálii snaze potomků imigrantů o úpravu podmínek k jeho získání. Práce vykazuje dobré znalosti italského kontextu, tak i výborné chápání specifické a komplikované problematiky identity a občanství.

V teoretické části autorka porovnává a analyzuje několik přístupů k teorii občanství od Marshalla, Brubakera, Soysal, Kimlicky a Joppkeho, podle kterého si definuje občanství podle kritérií statusu, práva a identity. Autorka se mezi těmito přístupy velmi dobře orientuje a vhodně zdůvodňuje jí preferovaná východiska. V druhé kapitole autorka popisuje vývoj legislativy udělování občanství v Itálii. Opět jde o dobrou analýzu dané problematiky, avšak když se autorka pustila více do popisu politických otázek, ukázaly se jisté nedostatky pramenící zřejmě z menší orientace v tématu (např. PD neexistovala před r. 2007 – s. 35, apartheismus v Americe nikdy nebyl! – s. 27, AN nelze nazývat jako postfašistickou stranu – s. 35.).

Hlavní část práce představuje analýza ve třetí a čtvrté kapitole, ve které autorka analyzuje celkem tři asociace snažící se o úpravu zákona o občanství. Velmi vhodně zdůvodňuje jejich výběr a následně do hloubky analyzuje jejich program a argumentaci podle „klasických“ kritérií Anne-Marie Thiesse. Dochází tak k validním závěrům, že zkoumané asociace používají nacionalistickou rétoriku místo multikulturní a jejich cílem je snaha o anti-diskriminační přístup v italské společnosti.

Z formálního hlediska je práce dělena logicky a všechna východiska jsou dostatečně zdůvodněna. Analýza dané problematiky je velmi podrobná. Co se týče literatury, tak je zarážející nedostatek sekundární literatury v italském jazyce použité k problematice občanství a migrace. Zatímco u analýzy asociací autorka pracuje se zdroji v italštině, tak v ostatních částech práce operuje takřka výhradně s anglicky psanou literaturou, což je zejména v kapitole o legislativním vývoji vyloženě na škodu.

Po jazykové a stylistické stránce je práce mírně nadprůměrné úrovně. Autorka často zbytečně parafrázuje právě citovanou pasáž a na některých místech se dopouští zkreslujícího překladu (s. 72), či vyvozuje z citací obtížně vyvoditelné závěry. Také občas používá zbytečné žurnalistické obraty (zejména v závěru), které mohou přispět ke snížení kvality práce.

Výše zmíněné nedostatky však nemají velký vliv na celkovou kvalitu práce. Autorka se dobře vyzná v dané problematice a je tak schopna čtenáři podat relativně přehledný popis situace kolem zákona občanství v Itálii a snaze imigrantů druhé generace ho změnit. Z toho důvodu se domnívám, že práce splňuje veškeré požadavky na diplomovou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **VÝBORNĚ**.

Pro případnou diskuzi při obhajobě navrhuji následující otázky: 1) Může nedořešené budování národa a jeho slabá identita být příčinou příklonu k restriktivním zákonům regulujícím občanství. 2) Lze z analýzy tří asociací vyvodit obecné závěry pro celou druhou generaci imigrantů v Itálii?

V Praze dne 13. 6. 2014

PhDr. Martin Mejstřík